

Cultiu de la morera y cria del cuch de seda

I. Enteném que es necessaria la plantació de moreras com un de tants arbres que serveixen pera la repoblació dels terrenos erms.

II. Es verament reproductiva la replantació de moreras, porque donará lloch á la reinstauració de la riquesa sericícola que tants beneficis reportará á la classe agrícola.

III. No produeix may tan bons resultats el cultiu intensiu del cuch de seda com el cultivat per las familias agricultoras en petites partidas.

IV. La cria del cuch de seda es perfectament adaptable á l' agricultura, sense que sia obstacle pera 'ls demés cultius y treballs de la terra.

Convé demanar al ministeri d'Agricultura y Diputacions que propaguin la ensenyansa de la industria sericícola.

Cultiu de la vinya y diferents modos d' adobarla

1.ª Las roturacions fondas favoreixen el desenrotlló y vitalitat de la vinya, avensant y multiplicant sa fructificació, quan no portan á la superficie de la terra 'l subsol constituït per carbonat de cals, que pugués oposarse á la bona adaptació dels patrons americans.

2.ª A. Els treballs de roturació practicats abans de l'època dels frets, son d' aconsellar, á fi d'aprofitar l'acció física dels gels y desgels, pera la major tritucació de la terra, sa meteorisació y aprofitament de las aigües de las plujas hivernals.

B. Las distancias máximas á observar pera l'establiment de vinyas espessas serán:

De 2 metres en quadro pera terras fértils, planas, y pera varietats de molt vigor.

De *metre á metre* y mitj de cep á cep, y de *un metre vuytanta* á dos metres de passada, en las costeras, *terras secas, pobras* y molt pedragosas, y per las varietats d'escás vigor.

3.ª A. La gran área d'adaptació y la molta afinitat del «Rupestris Lot» y son vigor indueixen á aconsellar l'adopció preferent d'aquest porta-empelt sempre que's pugui.

Quan per la abundancia de carbonat de cals no sigui prudent sa plantació, se donará preferencia als hibrits resistents á la calissa, com la «Murredre Rupestris», ó els hibrits de Berlandieri 157, 11, 41 B, 420 A., etc.

Pera empeltar serán sempre á preferir las varietats locals més estimadas, podentse adoptar las exóticas quan repetidas y continuadas provas garantisin la seva aclimatació al medi á que's destinan.

B. Las vinyas no han d'empeltarse fins que la vitalitat dels patrons ó peus estigui assegurada y el diámetro de llur soca, á flor de terra, mideixi á lo menys cinch milimetres.